

- 1) szpitalu psychiatrycznym;
 - 2) jednostce organizacyjnej pomocy społecznej dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
 - 3) placówce terapii lub placówce oświatowej, do której uczęszczają dzieci z zaburzeniami rozwoju lub upośledzeniem umysłowym;
 - 4) ośrodka terapeutyczno-edukacyjno-wychowawczym;
 - 5) zakładzie rehabilitacji;
 - 6) innej jednostce niż wymienione w pkt 1—5, świadczącej specjalistyczne usługi opiekuńcze dla osób z zaburzeniami psychicznymi.
3. W uzasadnionych przypadkach specjalistyczne usługi mogą być świadczone przez osoby, które zdobywają lub podnoszą wymagane kwalifikacje zawodowe określone w ust. 1, posiadają co najmniej roczny staż pracy w jednostkach, o których mowa w ust. 2, i mają zapewnioną możliwość konsultacji z osobami świadczącymi specjalistyczne usługi, posiadającymi wymagane kwalifikacje.
4. Osoby świadczące usługi, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a, muszą posiadać przeszkolenie i doświadczenie w zakresie:

- 1) umiejętności kształtowania motywacji do akceptowanych przez otoczenie zachowań;
- 2) kształtowania nawyków celowej aktywności;
- 3) prowadzenia treningu zachowań społecznych.”.

§ 2. 1. Do dnia 31 grudnia 2006 r. specjalistyczne usługi mogą być świadczone przez osoby, które przed dniem 1 października 2005 r. były zatrudnione w jednostkach samorządu terytorialnego lub jednostkach niepublicznych jako osoby świadczące specjalistyczne usługi dla osób z zaburzeniami psychicznymi i spełniały kryteria wymagane przed tym okresem.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, które świadczyły specjalistyczne usługi dla osób z zaburzeniami psychicznymi do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są traktowane jak osoby, które spełniały kryteria wymagane przed okresem wskazanym w ust. 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *A. Kalata*